

Куліш Т.В. Розвиток лізингу в умовах євроінтеграції. / Т.В. Куліш// Збірник матеріалів 5 міжнародної науково – практичної конференції (19-20 травня 2012 р. М. Суми).) 11 частина// Сумська філія харківського національного університету внутрішніх справ. – суми: ТОВ «Друкарський дім «Папірус» , с.238. Наукове фахове видання.

КУЛІШ Т.В.,

Таврійський державний

агротехнологічний університет

РОЗВИТОК ЛІЗИНГУ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Лізинг є важливою складовою державної стратегії розвитку будь-якої країни. Для України політика модернізації техніки та технології окремих підприємств та економіки в цілому є основним елементом економічного зростання. Без цього важко сподіватися, що Україна зможе стати в один ряд з провідними країнами Європи, світу та підвищить конкурентоздатність своєї продукції. Оновлення основних засобів сприятиме вирішенню соціальних програм, допоможе підвищити рівень життя населення, сприятиме розвитку малого та середнього бізнесу, збільшенню обсягів виробництва та поповненню доходів державного бюджету.

Для нашої держави, яка гостро відчуває потребу в оновленні основних фондів в усіх галузях економіки, необхідність розвитку ринку лізингових послуг, в тому числі, завдяки зарубіжним інвесторам, є особливо актуальною. За експертними оцінками Україна потребує щонайменше 172 млрд. дол. США інвестицій в основні фонди з метою їх оновлення. Адже рівень зносу основних засобів в Україні нині становить у середньому 50%, а в сільському господарстві, промисловості, будівництві, соціальній сфері 60% та більше відсотків (сюди входить як рухоме, так і нерухоме майно).

Світова практика довела, що лізинг є унікальним інвестиційним механізмом оновлення основних засобів. У загальному обсязі інвестицій країн,

що розвиваються та країн з перехідною економікою він складає 15% всіх інвестицій. У країнах з розвинутою ринковою економікою цей показник досягає 30% [1. 89].

Лізинг – це середньостроковий фінансовий інструмент для придбання основних активів підприємств (обладнання, транспортних засобів тощо). На відміну від прямого надання грошового капіталу, він забезпечує процес фінансування основних фондів підприємств. Лізингові установи – лізингові компанії, банки та небанківські фінансові установи – купляють обладнання для подальшої передачі його лізингоодержувачу на певний строк [4. 100].

Однак, діючи в Україні державна політика щодо створення умов для залучення іноземних та національних інвестицій через механізм лізингу викликає стурбованість. Саме тому існує низка причин, що стримують розвиток лізингу в Україні. Основною серед яких є недосконалість законодавства, у тому числі податкового. Існуючий в Україні механізм оподаткування податком на додану вартість поки що не сприяє розвитку фінансового лізингу. Необхідно, щоб податкові кредити, які виникають у лізингодавця та лізингоодержувача у зв'язку з операціями фінансового лізингу, сплачувалися значно швидше, ніж в існуючій нині практиці. Податок на додану вартість має будуватися таким чином, щоб не підвищувати вартість фінансового лізингу, не сповільнювати обіг коштів, інвестованих у цю операцію [6. 59].

Таким чином, для розвитку лізингу в Україні необхідно вирішити комплекс питань, серед яких:

- врегулювання проблеми переходу права власності за договорами лізингу;
- покращення доступу вітчизняних лізингових компаній до фінансових ресурсів та створення умов для іноземних інвестицій через механізм лізингу;
- перегляд механізмів оподаткування лізингової діяльності;
- оптимізація державного нагляду та регулювання лізингової діяльності;
- усунення ризиків, що виникають внаслідок неточностей та протиріч (колізій) у законодавстві;
- забезпечення належного бухгалтерського обліку лізингової діяльності;

- оптимізація державних програм підтримки та стимулювання лізингової індустрії, сприяння розвитку приватного конкурентного ринку лізингу;
- підписання та ратифікація міжнародних конвенцій, що стосуються лізингу.

Оскільки Україна спрямовує зусилля на європейську інтеграцію і розширення міжнародного економічного співробітництва, є доцільним її приєднання до міжнародної Конвенції ЮНІДРУА “Про міжнародний фінансовий лізинг” та інших Конвенцій, що містять різні аспекти регулювання лізингових відносин. Це сприятиме розвитку ринку лізингових послуг в Україні.

Переваги фінансового лізингу як ефективного механізму оновлення основних фондів підприємств в умовах відсутності у них достатніх обігових коштів є очевидними. Проте слід зазначити, що головним стимулом для розвитку фінансового лізингу є існування в країні стабільного правового поля та сприятливого податкового середовища, які дозволяють мінімізувати ризики інвесторів. Лише за цих умов Україна може очікувати на стрімкий розвиток національного ринку лізингових послуг побудованого на засадах здорової конкуренції.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Головка А.М. Основні тенденції розвитку ринку сільськогосподарської техніки провідних зарубіжних країн / А.М.Головка, П.А.Денисенко, В.О. Писулько // Економіка АПК. – 2010 №2. – С.88-93.
2. Данилишин Б.М. Інвестиційна політика в Україні: Монографія / Данилишин Б.М., Корецький М.Х., Дацій О.І. – Донецьк: „Юго-Восток, Лтд”, 2009. – 292с.
3. Загальні відомості про лізингові компанії // Лізинг в Україні – 2011. - №5. – С. 12-16.
4. Малій О.Г. Лізингове кредитування: стан та перспективи для аграрної сфери / О.Г. Малій // Облік і фінанси АПК. – 2009 - №7. – С.94-103.
5. Програма розвитку лізингу в Україні на період 2006 – 2010 років // Лізинг в Україні – 2008. - №2 – С. 5-6.

6. Танкілевська Н.С. Проблеми розвитку лізингу в регіональних АПК //Економіка АПК. – 2010. - №3. – с.58-61.